

Torah Bytes

A weekly Dvar Torah on the Parsha by Rabbi Dovid Horwitz
and the Rabbanim of the RCK Vayetzei 5786

Shabbat Times
16:16 17:15

Issue: 114

The Parsha opens by telling us how Yaakov left Beersheva and traveled to Haran. Rashi at the end of last week's parsha, explains the timeline of these events. Yaakov "stole" the blessings from Eisav at the age of 63, after which time he was instructed by his father and mother to run to Lavan's house to escape the wrath of Eisav and to find a wife for himself.

Yaakov was 77 years old when he arrived at Lavan's house, where he began working for Lavan in order to procure his wife. Rashi is bothered by the "missing" 14 years of Yaakov's life. It does not take that long to travel from Beersheva to Haran! It turns out that Yaakov took a detour of 14 years on his way to Haran. He went to the Yeshiva of Eiver to study Torah!

Although Yaakov was described earlier as a yoshev ohalim, a dweller of tents, implying that he spent his youth learning Torah in the Yeshiva of his father Yitzchak, nonetheless, he felt that he needed to learn more Torah in a different Yeshiva, before facing the challenges that awaited him in Lavan's house.

Rashi makes a correlation between the amount of years Yosef was separated from his father Yaakov, to the amount of years that Yaakov was separated from his father Yitzchak. They were both separated from their parents for 22 years, suggesting that Hashem "punished" Yaakov for 22 years of life without Yosef as payback for the 22 years that Yaakov stayed away from his parents. Rashi says that although Yaakov actually stayed away from his parents for 36 years, the 14 years that Yaakov spent in the Yeshiva of Eiver did not count against him. Since he was studying Torah, which is a great mitzvah, he was not faulted for his inability to be with his parents.

The obvious question is that if Yaakov was not "punished" for the 14 years he was learning Torah, why was he punished for the remaining 22 years. After all, he left his parents at their behest! They were the ones who commanded him to go to Lavan to find a wife. The only way he could do that was by working for Lavan for 14 years, for that was the price it took to marry Leah and Rachel.

Certainly those years were a fulfillment of the mitzvah of Kibbud Av!

Why then did he suffer Yosef's separation for 22 years?

Perhaps the answer lies in the remaining 8 years that Yaakov tarried, after he had fulfilled the directive of his parents to marry. If indeed, his only motive for leaving was to fulfill his parents wishes to marry, he should have returned immediately after the 14 years needed to marry Leah and Rachel were completed. By delaying his return beyond this time, he was "punished" for those 14 years as well.

There may be other answers to this question but whatever answer we surmise, we see clearly from these medrashim that Talmud Torah is of paramount importance, even more than Kibbud Av. Yitzchak had not instructed Yaakov to go to a faraway Yeshiva to learn Torah. He had been studying Torah his entire life with Yitzchak! Why choose another Yeshiva away from home? Certainly it wasn't his father's wishes. Yaakov decided this on his own, knowing that it would lengthen the time away from his father, yet he was not faulted for those years.

The Mishna in Pe'ah states "Talmud Torah K'negged Kulam". The mitzvah of Torah study is the greatest mitzvah of them all. We read this mishna every morning when we wake up. It should be the primary focus of our lives. Yaakov teaches us that Torah study is supreme, a goal above all others, even above the mitzvah of Kibbud Av, of honoring one's parents.

Here at RCK, we have been spreading the light of Torah to our friends in Ra'anana since 1998. From our modest beginnings 27 years ago in the side room of Bet Knesset Moriah, we have grown into a major provider of Torah education to parents and children alike. We have been blessed by Hashem to teach Torah in a beautiful and modern premises at Ahuza 198 and we feel enriched that we are able to act, in a small way, as a Yeshiva of Shem v'Eiver to the bnei Yaakov/Yisrael of Raanana, where all can come to engage in the paramount mitzvah of Talmud Torah K'negged Kulam!

Please join us this Sunday November 30th to celebrate the Torah as we mark 27 years of Torah dissemination under the banner of RCK!

Kitzur Shulchan Aruch Yomi

Learn the Laws of Daily Life!

Sunday - Friday
After 8:15am Shacharis
8:55 - 9:15am Shiur

RAV YISROEL ZASLOW

BEGINS MONDAY 12/01

NEW!

Beyond the Surface

A Deeper Understanding of Chanukah
through Penimiyus Hatorah

Thursdays 8:15-9:00pm
Rabbi Yosef Postelnik
RCK - Ahuza 198

Discover the inner meaning and depth of Chanukah
Connect to Chanukah like never before!

27 Years Gala Dinner

TEACHING TORAH. SPREADING LIGHT

30.11.25

RECEPTION 19:15 SEATED DINNER 20:00

Noela Hasharon Hall: 3 Mishol Gil, Kfar Saba

Community • Inspiration • Music
KIPPALIVE

Advanced Registration Required

To register, please scan: or WhatsApp to: 054-571-0582

Soft launch of RCK Campaign

RA'ANANA COMMUNITY KOLLEL

With prayers of success for our soldiers and for
the return of our fallen martyrs

Shabbat Times

16:16

17:15

Torah Bytes

A weekly Dvar Torah on the Parsha by Rabbi Dovid Horwitz
and the Rabbanim of the RCK Vayetzai 5786

Issue: 114

Ask the Rabbi

Rosh Beit Midrash: Rabbi Shabtai Yogel

Question: Is it permitted to take Ritalin on Shabbos?

Answer: This question has become very common in recent years because many children, teenagers, and even adults take Ritalin for attention and focus difficulties. The issue is whether taking Ritalin on Shabbos is considered "taking medicine," which is sometimes restricted, and if so — does ADHD or ADD make a person halachically considered "sick enough" to take medication on Shabbos?

There are several reasons many poskim are lenient:

1. Is Ritalin considered "medicine"?

Medicine for Shabbos usually refers to pills taken to cure pain or illness. But we also find in halacha that a drunk person may take steps on Shabbos to become sober, and that is not considered "medicine."

So the question is: Is Ritalin more like medicine, or more like something that helps a person function, similar to becoming sober? It seems closer to medicine, but it is not completely clear.

2. Is someone with ADHD or ADD considered a "sick person"?

Halacha allows taking medicine on Shabbos if a person is considered a "choleh she'ein bo sakana," meaning someone who is sick but not in danger. It depends on the case:

- ADHD with hyperactivity: Often, this condition makes it very hard for the person to live normally. It can disrupt the person's life and the life of everyone around them. In such situations, many poskim say the person can be considered a "sick person," so taking medicine is permitted.

- ADD without hyperactivity: Usually the person can manage daily life, just with difficulty focusing. This may not be considered "full-body illness," so the halacha is less clear.

3. Many poskim today are lenient about the old concern of "grinding herbs."

This was the reason Chazal restricted medicine on Shabbos — but some authorities, like Rav Chaim Naeh, write that in today's world there is more room to be lenient.

4. For children, the halacha is even more lenient.

For questions: **0584810910**

A child is generally considered "a sick person who is not in danger" for many halachic purposes. Therefore, giving a child Ritalin on Shabbos is even more acceptable.

Conclusion: In practice, there are good reasons to be lenient in both ADHD and ADD:

- In ADHD, because it may not even be viewed as "medicine" in the classic sense.
- In ADD, because even if it is considered medicine, the person may still be viewed as a "sick person," and there are additional reasons to permit it.

If possible, it is even better to take the Ritalin together with food.

Thanking Hashem at What Cost?

Rabbi Moshe Ariel Margi

When Leah gives birth to her fourth son, she names him Yehudah and says: "This time I will thank Hashem." Immediately afterward the Torah says: "And she stopped giving birth." Why would she stop? You would expect that after expressing gratitude, she would be blessed with even more children. What went wrong?

Rashi explains that Yaakov was meant to have twelve sons from four wives, three per wife. After three sons, Leah felt she had simply received her fair share. Only when she had a fourth, something beyond her portion, did she say "Now I will thank Hashem."

But this reveals the deeper issue. If a person only says thank you for blessings that feel extra, but does not thank Hashem for the good he assumes he deserves, something is missing. It is as if Hashem is asking her: "Why did you not thank Me for the first three as well?"

Every blessing in a person's life is really Hashem reaching out to him. When we recognize it and thank Him, we are responding to His message. That is why our day begins with Birchot HaShachar, thanking Hashem for the simplest and most basic gifts, even the ground beneath our feet.

Everything we enjoy, every apple and every snack, is Hashem giving to us and waiting for us to notice and bless Him.

Rachel teaches the second part of gratitude. After many years of waiting, she has a child and says "Hashem has removed my shame," but names him Yosef, meaning "May Hashem add another son." A true thank you includes a request for the future. If we only thank Hashem for the past, it can sound like we are saying: "Thank You, I can manage on my own now." But when we thank Hashem for the past and also turn to Him for the future, we show that we still rely on Him and want to remain connected.

This is the deepest form of gratitude: thanking Hashem for yesterday, and turning to Him again for tomorrow.

Torah Bytes

דבר תורה שבועי מפי רבני הכולל הקהילתי ברעננה
פרשת ויצא התשפ"ו

זמני השבת

להצלחת צבא ההגנה לישראל וכוחות הביטחון

16:16

17:15

Issue: 114

שאל את הרב ראש בית המדרש הרב שבתי יגל שליט"א לשאלות 0584810910

שאלה: אני מלמד נער לבר מצווה ונאמר לי ע"י האבא של החתן בר מצווה כי הם מעוניינים לערוך את העלייה לתורה באחד מבתי הכנסת של ירושלים ביום ה' הקרוב בשעות הבוקר המאוחרות, כלומר ללא תפילה אלא רק הוצאת ספר תורה וקריאה בתורה.

השאלה היא כמה אנשים מתוך המניין שיהיו שם צריכים להיות כאלו שעדיין לא שמעו קריאת התורה באותו יום? האם עדיף שאני באותו יום לא אשמע את קריאת התורה במניין הקבוע שבו אני מתפלל כדי להשלים למניין לאחר מכן בבר מצווה?

תשובה: ה'חיי אדם' הסתפק האם אפשר לקרוא את קריאת התורה בברכותיה במעמד עשרה אנשים עבור יחידים שעדיין לא שמעו קריאת התורה שאולי יש לומר שאי אפשר לקרוא קריאת התורה בברכותיה אלא אם כן כל העשרה הם 'מחויבים' כלומר עדיין לא שמעו את קריאת התורה של אותו יום ולא יצאו ידי חובה זו.

וכן בספר 'ברכת שמואל' מביא בשם רבו הגדול הגר"ח סולובייצ'יק זצ"ל שגם הוא הסתפק בספק כגון זה ותלה ספק זה בשאלה האם 'קריאת התורה' היא חובת היחיד או חובת הציבור עיין שם, אלא שהוא הסתפק האם צריך עשרה שלא שמעו, או שמספיק שישה שלא שמעו, ומבואר מדבריו שפחות משישה לא היה לו כלל צד לומר שזה אפשרי.

המשנה ברורה הביא את ספקו של ה'חיי אדם' וכתב שגדול אחד הראה לו שיש הוכחה מדברי הראשונים לפשוט את ספקו של ה'חיי אדם' שאם רוב המניין (כלומר ששה אנשים) עדיין לא שמעו קריאת התורה, אפשר להוציא ספר תורה עבורם ולקיים את חובת הקריאה בתורה עם ברכות העולים לתורה.

והנה על אף שיש מהפוסקים שהכריעו אחרת מהמשנה ברורה וסברו להחמיר שצריך עשרה 'מחויבים' מכל מקום ההלכה הפשוטה היא כדעת המשנה ברורה, ולכן צריך אתה לוודא שבעת ה'בר מצווה' יהיו לפחות עשרה גברים מעל 'בר מצווה' כאשר לפחות שישה מתוכם עדיין לא שמעו קריאת התורה באותו יום.

דינר חגיגי - 27 שנות תורה
מלמדים תורה. מפצים אור
30.11.25
קבלת פנים 19:15 ארוחת ערב 20:00
אולם נועלה השרון: משעול גיל 3, כפר סבא
רישום מראש
להרשמה, סריקו כאן או שלחו ווצאפ ל- 054-571-0582
השקעה רבה של המפגשים של השנה

הראשונים? מדוע על מה שכבר יש לך, שכאילו "מגיע לך", אתה לא מודה לה? כל שפע שאדם מקבל הוא בעצם פנייה מה' אליו. ברגע שאדם מכיר בכך שזה מגיע מה' ומודה לו, הוא עונה לדיבור של ה'.

זה כולל את כל מה שיש לך. הבוקר שלנו מתחיל ב'ברכות השחר', רשימה נפלאה של תודות לה' על הדברים הבסיסיים ביותר, כולל תודה על כך שהאדמה עליה אנחנו הולכים יציבה: "רוקע הארץ על המים."

בכל תפוח ובכל במבה, ה' מחכה שתודה שהוא זה שנתן לך את השפע ותברך עליו. הצד השני של המטבע נמצא בשמו של יוסף. רחל, לאחר שנים רבות של עקרות, יולדת בן ואומרת: "אֶסֶף אֱלֵקִים אֶת חֲרַפְתִּי. וְתִקְרָא אֶת שְׁמוֹ יוֹסֵף לֵאמֹר יוֹסֵף ה' לִי בֵן אֲחֵר."

אז למה יוסף ולא אסף?

רחל מלמדת שבכל הודאה צריך להיות גם בקשה על העתיד. בכך היא מראה שההודאה אינה מספיקה; בהודאה בלבד ישנו מסר עדין של: "תודה על מה שנתת לי, מכאן אני ממשיך לבד."

אבל אם אתה מוסיף גם בקשה על העתיד, אתה בעצם אומר שאתה מבין שאתה עדיין זקוק לה' ורוצה להמשיך להיות מחובר אליו.

כך, בהודאה לה' על העבר ובבקשה על העתיד, אנחנו מבטאים את הקשר שלנו עם השפע שהוא שולח לנו

שאלה: האם מותר לקחת 'ריטלין' בשבת?

תשובה: אכן שאלה זו מאוד רלוונטית בשנים האחרונות, אחר שיש הרבה ילדים ובני נוער ואף מבוגרים שנוטלים 'ריטלין' בגלל הפרעות קשב וריכוז על סוגיה השונים, ויש לברר האם לקחת 'ריטלין' בשבת היא בגדר 'רפואה בשבת' ואם אכן כן, האם הפרעת הקשב וריכוז מגדירה את האדם הלוקה בה כ'חולה שאין בו סכנה' המותר לו לקחת תרופות בשבת, או שלכלל הגדרה זו לא הגיע, והרי זה כ'מקצת חולי' שאסור בלקחת תרופות בשבת, ואם תמצ' לומר שלכלל 'חולה שאין בו סכנה' לא הגיע, האם יש עצה היאך יוכל בכל זאת ליטול את הריטלין בשבת.

ונראה שיש בזה כמה סברות להקל:

(א) ראשית יש לברר האם ה'ריטלין' נכלל בכלל 'רפואה' שהנה מי שסובל מכאב ראש או כל כאב וחולי אחר, הרי שהכדור שאותו הוא נוטל כדי לנטרל את הכאב או את המחלה וודאי מוגדר כ'רפואה', אולם מצאנו בהלכה שמותר לשיכור לעשות פעולות בשבת כדי להפיג את שכרותו ואין זה מוגדר בתור 'רפואה' ומעתה יש לברר האם נכון להגדיר את הריטלין כ'רפואה' או כ'הפגת שכרות', ואף שהדעת נוטה להגדירו כ'רפואה', מכל מקום מידי ספק לא יצאנו.

(ב) בהנחה ואכן אדם הלוקה בהפרעת קשב וריכוז נקרא 'חולה' והריטלין נחשב ל'תרופה' כעת יש לברר האם הוא מוגדר כחולה שאין בו סכנה לכל הפחות, או רק כ'מקצת חולי' וכאמור לעיל הבדל גדול יש בדבר שהרי לחולה שאין בו סכנה מותר לקחת תרופות בשבת, מה שאין כן למי שיש לו מיחוש ולכלל חולה לא הגיע שאסור לו לקחת תרופה בשבת.

והנה קשה להגדיר בזה כללים ברורים וכל מקרה לגופו אבל נראה שיש לחלק בזה בין הפרעת קשב וריכוז המלווה בהיפראקטיביות (ADHD) להפרעת קשב רגילה (ADD) שבסוג הראשון יותר מצוי שהפרעה זו לא מאפשרת ללוקה בה לנהל סדר יום רגיל וחיוני, וחיוני של סובביו, נהפכים לסיוט ואז אכן ייתכן ואפשר להגדיר זאת כ'חולה שאין בו סכנה', אך בהפרעה מהסוג השני המאפשרת ללוקה בה לנהל סדר יום רגיל אף אינו מרכז כל כך ומעט חולמני, נראה שאין זה בכלל 'חולי כל גופו'.

(ג) לכל זאת יש לצרף את סברת הגר"ח נאה שבזמננו ניתן להקל בגזירה זו של 'שחיית סממנים'.

(ד) אם מדובר בילדים קטנים - יש לצרף שקטן לכל צרכיו נחשב כחולה שאין בו סכנה. ולכן נראה שיש להקל למעשה בשתי סוגי ההפרעות, בסוג הראשון משום שיותר יש מקום לומר שאין זה בגדר 'רפואה', ובסוג השני על אף שנראה יותר שזה אכן נחשב 'רפואה' ייתכן שזה בגדר 'חולה שאין בו סכנה' ולכל זה לצרף סברת הגר"ח נאה הנ"ל (ואם ניתן ליטול את הריטלין בתוך דבר מאכל - עדיף).

לפעמים לתודה יש מחיר!

הרב משה אריאל מרגי שליט"א

כשלאה יולדת את בנה הרביעי, היא קוראת לו יהודה ואומרת: "הפעם אֶזְכֹּרְהָ אֶת ה', על כֵּן קָרָאָהּ שְׁמוֹ יְהוּדָה. וְתַעֲמֹד מִלִּדְתָּ."

אבל למה היא מפסיקה ללדת? היה מתבקש שלאחר ההודאה היא תלד עוד. מה הסיבה שבדיוק אחרי ההודאה היא מפסיקה, כאילו היא ענשת על כך? מה לא בסדר במה שהיא עשתה?

שאלה נוספת היא: מדוע לאה אומרת תודה רק בילד הרביעי? למה היא לא הודתה על שלושת הילדים הקודמים? על שאלה זו עונה רש"י, שליעקב יש ארבע נשים, והוא צריך להעמיד מהן שנים עשר שבטים. החלוקה צריכה להיות שכל אחת תלד שלושה ילדים.

כשהיא כבר ילדה שלושה ילדים, היא כאילו סיימה את תפקידה. אך כשהיא יולדת בן רביעי, היא אומרת: "הפעם אֶזְכֹּרְהָ אֶת ה'" דווקא עכשיו, משום שעל שלושת הילדים הראשונים היא לא הרגישה צורך להודות, כי זה מה שמגיע לה. עכשיו, כשהיא מקבלת יותר ממה שמגיע לה - ילד רביעי - היא מודה לה.

התוצאה של חישוב כזה היא "וְתַעֲמֹד מִלִּדְתָּ!" למה לא אמרת תודה על